

for saa vidt noget godt for Fremtiden. Kun er det Skade, at det ærede Medlem ikke altid i Gerningen følger det. Jeg skal nævne, at et af Hovedpunkterne paa Finanslovsforlaget i Aar er Middelgrundsførtet, og det er netop foreslaaet til Udvikling af Søbefæstningen, som bestaar ifølge Lov. Menningen med Søbefæstningen, der blev vedtaget i 1858 og for Størstedelen opført i Aarene fra 1858—64, var, at den skulde værges København mod Angreb fra Søside og navnlig mod Bombardement. Men nu vil det ærede Medlem vel ikke paastaa, at den Søbefæstning, som han har bevilget hvert Aar, og hvortil han ogsaa i Aar har givet 3 Bevillinger paa § 26, at den gamle Søbefæstning, hvis yderste Støttepunkter ere Tretroner, Lynetten, Mellemfortet og Prøvestenen, efterhaanden som Krigen har udviklet sig, er skiftet til at dække København mod et Bombardement, og hvad skulde vi saa med den, naar den ikke kunde yde, hvad der var Formaalet med dens Tilvejebringelse? Det, som nu udføres, nemlig Bygningen af Middelgrundsførtet, er netop noget, som det ærede Medlem ifølge sine Udtalelser maa sympatisere med, og jeg forstaa derfor ikke rigtig, hvorfor han altid fremkommer med disse Udtalelser, da hans Gerninger staa saa lidt i Samklang dermed. Landbefæstningen er for saa vidt noget andet. Men Søbefæstningen kan det ærede Medlem ikke nægte har eksisteret, og den skulde holdes vedlige paa en saadan Maade, at den kunde svare til sin Bestemmelse; ellers havde det hele jo været meningsløst. Men maaske det ærede Medlem senere kan gaa over til den Anskuelse, som her antydes, at der ogsaa er noget godt i at give Søbefæstningen en saadan Form, at derved kan opnaas, hvad der oprindeligt tilstgtedes. Det ærede Medlem bemærkede, at den Maade, hvorpaa, jeg havde udviklet Forsvarsvæsenet har skadet Stemningen i Befolkningen derfor overordentlig meget. Det er noget, som jeg ikke har Lyst til at undersøge og ikke er i Stand til at undersøge. Det kan lidet nytte, at der tidligere har været, og at der er Stemning for et Forsvarsvæsen, som ikke duer noget — det er Sagen. Det er noget, som i alt Fald de sagkyndige ere enige om, at om vi give 8 eller 10 Millioner aarlig ud til Hæren, naar passende Støttepunkter for denne mangle, saa opnaas ikke derved et Forsvarsvæsen, som, om saa Befolkningen har aldrig saa megen Sympati for det — vil kunne udrette noget, naar den Tid kommer, da det skal staa sin Prøve. Lad det være med Stemningen, som det vil; jeg tror, at, hvad jeg har gjort, er rigtigt og vil

vinde Anerkendelse, selv om det varer nogen Tid. I øvrigt skal jeg ikke nærmere komme ind paa de enkelte Punkter. Det er ganske vist, at det er ret betydelige Summer, som jeg har maattet forlange; men det er Summer, som man efterhaanden vil komme bort fra. Naar man i de sidste 5—6 Aar er gaaet til saa betydelige Beløb, som stet er, saa er det for en Del for at raade Bod paa tidligere Forsømmelser; naar det er naaet, blive selvfølgelig Summerne mindre. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Th. Nielsen: Jeg er ikke klogere end, at den ærede Minister har forelagt et Lovforslag om Søbefæstningen; men det er mig ikke bekendt, at et saadant Lovforslag er blevet vedtaget. Ikke desto mindre ser jeg, at den ærede Minister handler, som om et saadant Lovforslag var vedtaget. Jeg er heller ikke klogere end at jeg mener, at Forsvarsvæsenet er en Stats sag og altsaa vedkommer Rigsdagen tilligemed Regeringen, at kun, hvad disse Faktorer ere enige om, er nødvendigt, og at det ikke er en enkelt Faktor, som ene bestemmer, hvad der er nødvendigt og hvad ikke; kun hvad den samlede Lovgivningsmagt er enig om som nødvendigt, er nødvendigt.

Krigsministeren (Barnson): Jeg skal dertil bemærke, at det, jeg sagde, kun havde Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at han altid var villig til at vedligeholde, hvad der var knyttet til bestaaende Love. Jeg vil ikke tale om, hvilke Love jeg har fremsat, og hvilke der ere blevne nægtede; jeg skal dog bemærke, at jeg har gjort mit til i en Arrække at fremsætte Forslag saaledes, at Sagerne kunde blive undersøgte. Men det ærede Medlem er jo i det Tilfælde, at hans Meningsfæller paa Finansloven have indsat Bestemmelse om Fæstningens Medlæggelse, og at derved skulde indkomme 50 Millioner, uden at der nogen Sinde er fremsat Forslag om, at København skulde være en aaben By. København har altid, jeg kan sige saa langt Historien rækker, været en besættet By. Nu vil det ærede Medlem være med til gennem Finansloven, uden at der er fremsat noget Lovforslag om Fæstningens Medlæggelse, at have det fastslaet, at denne Medlæggelse skal finde Sted. Jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde bebrejde mig, at jeg har forelagt Forslag, selv om de ikke blive vedtagne. Det har det ærede Medlem ikke gjort; han har jo troet at kunne gaa uden om den Bagatel, at forelægge et saadant Lovforslag og har straks sat det ind paa Finansloven. Ja, jeg